

(כו) **וְאַבִּימֶלֶךְ הָלֵךְ אֶלְיוֹ מִגְּרָה וְאֲחֹתָ מִרְעָהוּ וְפִיכְלָה** כוֹאַבִּימֶלֶךְ אֶלְיוֹ לְוַתָּה מִגְּרָה וְסִיעַת
מִרְעָהוּ וְפִיכְלָה רְבָבִילָה:

שר-צָבָאוֹ:

כ"ז «**וְאֲחֹתָ מִרְעָהוּ**». בתרגוםomo: 'סיעת מרכחה', סיעת מאוהביו. ויש פותרין מרעשו מ' מיסוד התבאה, כמו: (שיטוטים י) "שלשים מערים" דמשנון, כדי שטחה פכת וואהת דבוקה, אבל אין דרך ארץ לדבר על הממלכות בן, סיעת אהוביו. שאם כן, כל סיעת אהוביו הוליך עמו, ולא היה לו אלא סיעת אחת של אהובים. וכך יש לפניו כלושון בראשון, ואל תחתה על פי'ו של אהות, ואף-על-פי' שאינה תבה סמכה, אהות. לשון קבאה ואנגדה, שנאהות יש דגמתה במקרא: (להלן ס) "עוזרת מצרך". (שיטה נ) "ושברת ולא מין". אהות לשון קבאה ואנגדה, שנאהות יחר.

(כו) כוֹאַמֵּר אֲלֵהֶם יִצְחָק מִדּוֹעַ בְּאַתֶּם אֶלְיוֹ
וְאַתֶּם שְׁנַאיָתֶם אֶתְּנִי וְתִשְׁלַחְנִי מִלְּתָכֶן:

כ"ז «**חַרְאָקוּרְיוֹ מִחְזָא חֻזְנָא אַרְיָה** תהה מימרא דיי
בְּסֻעַדְךָ וְאַמְרָנָא תַּחַקִּים בְּעַן מוֹמְתָא דְּהָה
בֵּין אַבְּתָחָנָא בֵּינָנוּ וּבֵינָךְ וּבֵינָךְ גַּם עַפְקָה:

(כו) **וְאִמְרָוֹ רְאוֹ רְאַנְיוֹ כִּירְחִיה יְהָוָה עַמְּךָ**
וְנִאמְרָת **תְּהִי נָא אַלְהָ בֵּינָתֵינוּ בֵּינָנוּ וּבֵינָךְ**

ונכרצה ברית עמה:

כ"ז «**רְאוֹ רְאַנְיוֹ רְאוֹ בָּאַבִּיךְ רְאַנְיוֹ בָּךְ**. תְּהִי נָא אַלְהָ בֵּינָתֵינוּ וְגַוּ. הַאֲלָה אֲשֶׁר בֵּינָתֵינוּ מִימִי
אַבִּיךְ, פְּהִי גַם עַפְקָה בֵּינָנוּ וּבֵינָךְ.

~ נקודות מшибות קודש ~ (קובטי שיחות כרך יט עמ' 267)

האלה אשר בינוותינו מימי אביך, תהי גם עטה בינוינו וביניך (רש"י כו, כח)
משמעותו, שמהני שבוצעת האב על הבנים. וכן משמעו מונה שגאנטר (וירא כא, כא) "אם תשקרו לי ולבניו ולנכדי" (וראה רש"י
בראשית ד, ט). אבל בפרשׂת בسلح (יא, ט) כתוב "השבע השבע, השבעם שישבעו לבנייהם" – משמעו שלא מהני. וכן
הוא על פי הלהקה: "וְאֵי אָפְשָׁר לְהַשְׁבִּיעַ הַזְּלָדִים לְאַחֲרֵ זָמָן" (שו"ע יו"ד סי' רכח ס"ה). וראה גור אריה בسلح שם. אברבנאל
ורמב"ן על הפסוק (נזכרים כת, י) ולא אתם לבדכם לבדים וגו.

פירוש אל אברם – הרב אלאשורי

"ושברת, מקרא קצר וחסר, שכורת בעס, ולא מין בשאר שכורות". תורה זו
(כה) רְאוֹ רְאַנְיוֹ – רְאוֹ בָּאַבִּיךְ,
רְאַנְיוֹ בָּךְ. תְּהִי נָא אַלְהָ בֵּינָתֵינוּ
וְגַוּ – הַאֲלָה – השבואה.
אשר בינוותינו – ובאילו כתוב:
אַלְהָ שְׁבִינוֹתֵינוּ" (באר מים ח'').
מיימִי אַבִּיךְ – בְּדָלְעִילָבָן, בג-לא:
השכבהה ל... כי שם נשבעו שניהם".
תְּהִי גַם עַתָּה – מופרש נא"
מלשון עתה (שפ"ה). ומשמעו שלא
נשבעו שוב, אלא המשיכו את
השבואה שמיימי אברם. וראה רשי'
פסק לג.
בינוינו וביניך – ועל פי זה מבואר
כל הלשון: "בינוותינו" בינוינו
וביניך. תורה כת

(כו) **וְאֲחֹתָ מִרְעָהוּ** – בתרגומו:
"סיעת מרכחה" – סיעת מאוהביו
– שמהם של "מרעהו" היא אות
השימוש ולא מיסוד הקיiba, וכן
באונקלוס הפני"ם של "מרכחה" היא
כ"ם השימוש, דהיינו שהביא את מונקצת
אוּהָבָיו (ראיט). אך בתרגום מי אונקלוס
המקוויקים הגירסא: "רְמַחְמָה".
ויש פותרין "מרעהו", פ"ם מיסוד
התבה, כמו "שלשים מערים מירע"

רישנון – שופטים יד, יא. חברים
לשושבינות (רש"י ט).
כדי שתהייה תבת "ואהות" דבוקה –
אבל אם הפני"ם של "מרכעה" היא אות
השימוש ולא מ"ם יסודית, לא שיק בה
קיי הסuibיות (ואיט).
אֶל אַיִן דָּרְךָ אָרֶץ לְרַבֵּר עַל